

CENA: 3,-

Libeňský
magazin
Humor w
standy

ROČNÍK: I. ČÍSLO: I.

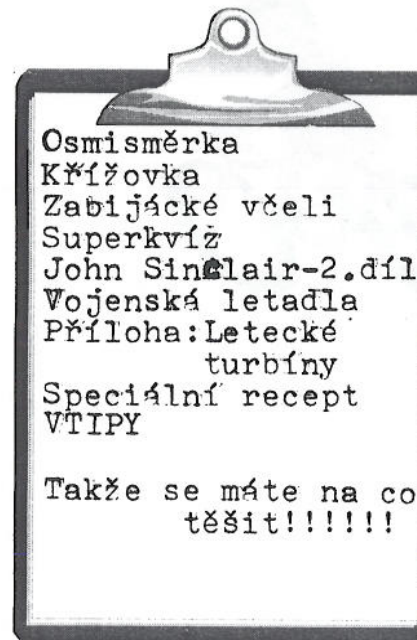

V tomto čísle najdete

Osmisměrku
Encyklopedii vědy a techniky
Superkvíz pro cestovatele
Křížovku
Přílohu-Cévní soustava
Příběh ze starého hřbitova
John Sinclair-Vraždící panenka
1. Díl

A samozřejmě VTIPY

V dalším čísle bude :

Osmisměrka
Křížovka
Zabíjácké včeli
Superkvíz
John Sinclair-2.díl
Vojenská letadla
Příloha: Letecké
turbíny
Speciální recept
VTIPY

Takže se máte na co
těšit!!!!!!

Rešení

Osmisměrka : Ať žijí duchové

Super Kvíz pro cestovatele :

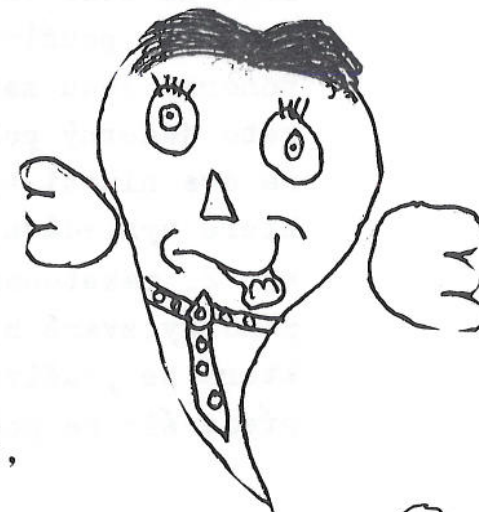
(ŘEŠENÍ: 1. Mississippi/2. Loch Nes/
3. Dánsku/4. Labe/5. Libra/6. Lisabon,
Madrid/7. Afrikou/8. Na jižním/9. USA/
10. Není-je to tentýž oceán/11. Slovensko/
12. Gibraltarský průliv/????????????????)

křížovka: Český jazyk

OSMISMĚRKA

A	D	R	A	G	T	N	A	V	A	A	Y	Y	
C	Y	K	L	I	S	T	A	K	Ž	O	N	P	
I	Ť	E	B	Ž	K	A	H	A	N	Í	O	L	
K	A	M	N	A	O	Ř	P	U	T	S	V	E	
S	A	Ý	R	P	B	A	I	S	E	A	Z	T	
G	Í	T	P	I	K	M	B	L	S	Č	R	I	
J	N	S	T	R	A	Š	I	D	L	O	Í	V	
S	E	O	Ů	Á	Á	Š	D	L	U	P	Í	O	
U	V	K	E	T	Á	V	S	H	N	H	T	T	
B	E	A	E	U	Ý	Á	O	C	H	Í	E	U	S
M	J	K	T	F	O	B	L	E	Č	E	N	Í	
A	Z	R	U	B	O	I	O	K	K	V	P	M	
B	É	K	Á	J	A	M	A	R	O	Z	U	M	

AVANTGARDA, BAMBUS, BURZA,
CYKLISTA, GAMBIT, HOBOJ,
HŘBITOV, HUDBA, KAHAN,
KAMNA, KOBKA, KOSTÝMEK,
KŮRKA, LIMBA, MAJÁK,
MÍSTO, NOŽKA, PIRÁT,
PLETIVO, POČASÍ, POSEL,
PRÁVO, SKICA, SLUNÍČKO,
STÍNY, SVATBA, SVÁTEK,
ŠÁTEK, ŠVÁBI, TEČKA, TRAKT,
ROZUM, OBLEČENÍ, UPNUTÍ,
VRATA, VSTUP, VÝFUK, ZJEVENÍ,
ZVONY.

PONORKY jsou lodě, schopné plavat na vodní hladině i pod ní, takže nejsou vidět. Dnešní ponorky s náloží smrtelných raketových střel a torpéd mohou setrvat pod vodou celé měsíce a staly se jednou z nejobávanějších zbraní. První plavidla tohoto druhu byla velmi skromná. Legenda tvrdí, že během obléhání přístavu Tyros ve starobylé Fénicii (dnes Súd v Libanonu) roku 322 před n. l. napadli vojáci Alexandra Velikého nepřítel z ponořených skleněných sudů. V průběhu dvou světových válek v tomto století se ponorky vyvinuly na velmi účinné bojové prostředky, které vystřelují na lodě torpéda; na pohyb pod vodou se začal používat elektromotor. Dnešní ponorky jsou zařízeny na dieselelektrický nebo jaderný pohon. Ponorky můžeme rozdělit na dva hlavní typy: 1. přepadové stíhací, které vyhledávají a ničí jiné lodě a ponorky. 2. raketonosné. Mimoto existují malé ponorky, zvané hloubková podmořská plavidla, která se používají k nevojenským účelům, především na podmořský výzkum.

„Nemám ponětí, ale jak ho znám, prohlíží si asi okolí, aby nás něco nepřekvapilo.“

„Připraven na všechno!“ Bill zna-
lecky přikývl. „Toho sis vychoval
opravdu dobře.“

„Takový byl už předtím.“

John si vzpomněl na to, jak se se
Sukem seznámil. Bylo to při po-
sledním případu. Johnu Sinclairovi
se podařilo zlomit moc Černého
Draka. Po boku mu tehdy stál Suko,
hromotlucky Číňan. Jeho tehdejší
šéf přišel o život a protože si s Joh-
nem Sinclairem dobře rozuměl, na-
vrhl mu John, aby u něj zůstal. Suko
souhlasil. Přitom nebyl Číňan žádný
chudák. V čínské čtvrti v Londýně
měl svůj vlastní byt a zaměstnání,
ale pokud John potřeboval, byl po
ruce.

Tohoto dne John představil Suka
svým přátelům. Zatímco ženy byly
lehce skeptické, Bill Conolly byl
nadšen.

„Člověče, někdo takový nám už
dávno chyběl!“ zašeptal Johnovi po-
tají.

Vrchní inspektor se podíval na obě
ženy, které ještě pořád stály před
grilem. V jejich světlých vlasech se
odrážel narudlý zář žhnoucího dře-
věného uhlí a zahradních svítilen.
Johnovi v koutku úst pohrával uta-
jený úsměv. Jane Collinsovou by si
na místě vzal, ale jeho vražedné za-
městnání by takové spojení vysta-
vilo smrtelnému riziku. Ne, nechtěl
by té ženě připravit osud vdovy, a to
by hrozilo každý den.

„Hej, sníš?“ zeptal se Bill.

„Ne, ne.“

Bill Conolly se zkušeně usmál. Znal
svého nejlepšího přítele už hodně
dlouho.

Sheila mužům zamávala.

„Pojďte,“ zavolala, „je to hotové,
nebo chcete jíst tvrdé steaky?“

„K službám,“ prohodil Bill s úsmě-
vem.

Oba muži rychle kráčeli k zahrad-
nímu grilu.

Omáčky, bílý chléb, zákusky –
všechno bylo připraveno. Všichni
čtyři sundali maso z grilu, posadili
se na zahradní židle a nechali si chut-
nat. K tomu pili německé pivo.

Najednou tu byl Suko. Nikdo ho
neslyšel přicházet a Sheila hlasitě
vyjekla.

„Posluž si,“ pobídl John svalna-
tého Číňana s černými vlasy a bojov-
nou tygří náturou.

Suko si nabral. Měl na sobě svět-
lé džíný a polokošili, která se mu na
ramenou napínala.

Sheila mezitím položila na rošt
další kousky masa. A k tomu něko-
lik klobásek.

„Člověče, to je dobrota,“ prohodil
John a zapil poslední kousek masa
pořádným lokem piva. Potom si na-
bral na talíř kopec čerstvého křeh-
kého salátu. „Pochvala oběma hos-
podynkám. Málokdy jsem jedl něco
tak dobrého.“

„To určitě říkáš každé,“ prohodi-
la pichlavě Jane Collinsová, klesla
na židli a polila si kousek masa ost-
rou kari omáčkou.

John jí chtěl něco odpovědět, po-
známku však spolkl a posadil se zpří-
ma jak svíce.

„Děje se něco?“ zeptal se Bill.

„Ano, k čertu. Myslím, že se tady
někde v okolí rozbilo okno.“

„Nesmysl.“ Bill odmítavě zavrtěl
hlavou. „Zase vidíš strašidla. Nebo
jste snad něco slyšely?“ obrátil se na
ženy.

Sheila a Jane zavrtěly hlavou.

„No prosím,“ řekl Bill.

John se však nedal přesvědčit.

„A ty, Suko? Slyšel jsi něco?“

Suko souhlasně přikývl. „Ano,
něco zařinčelo.“

TO BE CONTINUED

jako dlaň. Zahradní svítlny vydávaly dost světla, takže pěstěné keře a okrasné květiny vyzadu v zahradě vypadaly jako temné ostrůvky.

Obě ženy byly světlovlasé a obě měly úzké sukně ke kotníkům z pestřelé látky a barevné halenky. Obě ženy si skvěle rozuměly. Jedna z nich byla hostitelka. Jmenovala se Sheila O'Conollyová a jí a jejímu muži patřil onen dům.

Sheila si s povzdechem odhrnula pramen vlasů z čela. „Bože, jsem tak ráda, že to dneska konečně vyšlo. Už jsem si myslela, že John vůbec kvůli těm svým duchům a démonům nepřijde.“

Jane Collinsová se zasmála. Přitom jí v blankytných očích vesele zaskřílo. „To víš, je to jeho práce.“

„Práce sem – práce tam. Někdy si také musí udělat volno a vypnout. S Billem to bylo dřív úplně stejné. I po našem sňatku se stále snažil chodit s Johnem lovit duchy, ale to jsem mu zadržela,“ prohlásila Sheila se šelmovským úsměvem.

„Napořád se ti to také nepodaří,“ prohodila Jane Collinsová. Byla soukromou detektivkou, asi nejhezčí v celé Anglii, a s Johnem už společně vybojovali nejednu bitvu. Bok po boku, rozumí se.

„Muži je potřeba dát trochu volnosti,“ dodala Sheila.

Ženy se bavily tiše, aby John Sinclair ani Bill Conolly nezaslechli nic z jejich rozhovoru.

John Sinclair byl vrchním inspektorem Scotland Yardu a specialistou na nadpřirozené kriminální případy. Věděl, že duchové i démoni existují, znal jejich hrůzostrašné příchody z onoho světa. Ale patřil k lidem, kteří neskládají ruce do klína, ale bojují. Už nejednou připravil mocnostem temnot ošklivou porážku.

John Sinclair i Bill Conolly se drželi u baru, který bývalý reportér vybudoval v zahradě. Bill byl stará

vojna. Nic pro něj nebylo dost nebezpečné, žádné dobrodružství příliš tvrdé, Bill musel u všeho být. Potom se seznámil se Sheilou, zamiloval se do ní, a všechno to bylo pryč. Jen tu a tam se sebral a vydal se s Johnem Sinclairém na honbu za demony. To ho potom nemohla zadržet ani Sheila.

„Tequila, čerstvá z Mexika,“ prohodil Bill a otočil uzávěrem tmavé láhve. „Ochutnej ji.“

John neměl nic proti. Tak jako tak chtěl u přítele přenocovat. A navíc byla sobota.

Dóza se solí byla připravena. Zatímco si John sypal trochu soli na hřbet ruky, podal mu Bill skleničku.

„Na zdraví,“ prohodil.

John kousl do plátku citrónu, olízl sůl na hřbetu ruky a jedním douškem vyprázdnil skleničku s alkoholem.

Všechno začalo v jeho žaludku rotovat a John měl najednou pocit, že se mu rolují i nehty na rukou.

Bill přítele potměšile pozoroval.

„Člověče,“ zaspal vrchní inspektor, kterému jeho přátelé přezdívali lovec duchů, „chystáš se mne otrávit?“

„Ani náhodou.“

„To vykládej babiře. Co se nepodařilo čarodějnicím, démonům a vampýrům, zvládneš ty jedním douškem. Fujtajfl, to raději zůstanu u osvědčené skleničky whisky.“

„Máš ji mít.“

Bill nalil příteli do skleničky na tři prsty zlatavého bourbonu.

„To je něco jiného,“ prohodil John, když mu whisky skouzla do žaludku.

„Nevíš, co je dobré.“ Bill si zapálil cigaretu. „Řekni, kde je vlastně ten tvůj nový kumpán nebo tělesný strážce?“

„Myslíš Suka?“

„Přesně toho.“

John Sinclair pokrčil rameny.

SONAR : Stíhací ponorky-podobně jako lodě a vrtulníky -mají sonar(zkratka z anglických slov sound navigation and ranging)k vyhledávání jiných ponorek.Pasivní sonar má mikrofony, které zachytávají zvuk motoru ponorky. Aktivní sonar pravidelně vysílá ultrazvukové impulsy(neslyšíme je,protože mají příliš vysokou frekvenci).Vysílané impulsy se odrazí od hledané ponorky a vyvolají zřetelnou ozvěnu-echo (proto se přístroji říká také echolot)!

TORPÉDA : Torpéda s výbušninou dopraví k cíli motor.Odpalují se stlačeným vzduchem z metačů torpéd,umístěných na čele a na zadní části ponorky.

PERISKOP : Periskopem kapitán pozoruje,co se děje na vodní hladině.Periskop je dutá trubice, namontována na velitelské věži;na obou koncích má šikmé zrcadlo a systémk čoček,které vytvářejí obraz předmětu na hladině.

Příště o:

VOJENSKÝCH LETADLECH

1. Která řeka v USA má v názvu čtyři "i" a čtyři "s"?
2. Jak se jmenuje jezero ve Skotsku, ve kterém údajně žije tajemná nestvůra?
3. Kterému státu patří ostrov Grónsko?
4. Jak se jmenuje řeka, pramenící v Krkonoších, která protéká celým Německem a ústí do Severního moře?
5. Peníze v Anglii se jmenují jako jednotka váhy. Jak?
6. Jak se jmenují hlavní města Portugalska a Španělska?
7. Kterým světadílem protéká řeka Nil?
8. Kde je větší zima, na severním nebo na jižním pólu?
9. Kterému státu náleží Havajské ostrovy?
10. Je Tichý oceán větší než Pacifický oceán?
11. Která země leží mezi Polskem a Maďarskem?
12. Jak se jmenuje průliv kde, je Afrika nejblíže Evropě?

Řešení na straně 21

"Jste obžalován, že jste poškozeného hodil dvakrát pěsti do hlavy. Chcete něco dodat?" "Ne, pane soudce, myslím, že mu to stačí..."

Jaký je rozdíl mezi klavírem a houslemi? Klavír hoří déle.

Koupelová sůl ji povzbudila a eroticky naladila. Bylo jí trochu zima a zabalila se pevně do huňatého ručníku.

Potom se vrátila do obývacího pokoje. V koutku úst měla svádívý úsměv.

Rick Torkano seděl na gauči potaženém bílou kůží a v ruce držel skleničku whisky. Otočil se. Léd ve skleničce zacínkal jako malé zvonky.

Fay se potichu připlížila k Ricku Torkanovi. Dostala se mu až těsně za záda a položila mu obě ruce na oči.

Rick Torkano postavil skleničku na desku stolu a zvrátil se pod jemným dotekem rukou dozadu.

"Už jsi hotová?" zeptal se, zatímco zvedl obě paže, aby Fay obejmul kolem krku.

"Kvůli tobě jsem si pospíšila," prohodila Fay tiše. Odtáhla ruce z jeho očí, naklonila se dopředu a políbila muže na ústa.

Oba přivřeli oči. Domnívali se, že jsou sami a nevěděli nic o nebezpečí, které na ně venku v zahradě číhá.

Fay Ransonová se dala stáhnout na měkký gauč, dopadla na měkké polštáře a otočila se na záda.

Rick Torkano se usmál. Rukama zajel pod ručník a dvěma prsty uvolnil uzel, který ho na dívčině hrudi přidržoval.

Ručník spadl na zem.

"Ricku, co to děláš?" zvolala Fay Ransonová v hraném pohoršení a chtěla se otočit na bok.

Torkano to nedovolil. Pravou rukou obejmul ženu kolem ramen, a levou přejížděl po těle, jehož kůže byla jako hedvábí.

Fay se podvolila. Sama od sebe zavřela oči a plně se poddala mužovým pátrajícím prstům.

Ale venku už číhala smrt!

Před oknem se vynořila postava. Byla velká jako normálně vzrostlý člověk, ale její pohyby byly trhané a bledá kůže se zvláště leskla.

Rick Torkano ani Fay Ransonová nic nezpozorovali, byli příliš zaměstnáni jeden druhým.

Postava zvedla pravou ruku.

V okamžiku prorazila velkou okení tabuli.

Do místnosti vletělo množství střepin a skla. Rick Torkano i Fay Ransonová s výkřikem vyskočili. Když uviděli, kdo za rozbitým oknem obývacího pokoje stojí, vytřeštili oči.

Byla to panenka velikosti lidské postavy!

Zahradou se jako závoj táhl pach opékaného masa a šimral v nose přítomné hosty, kterým se sbíhaly v ústech sliny.

U kovového grilu stály dvě ženy a obracely narůžovělé steaky velké

Nezapomeňte si koupit další číslo DARK STAR, ať vám neujde pokračování Johna Sinclaira

se ven. Potom pokrčil rameny a otočil se. Je mi líto, zlato, ale nic jsem neviděl. Musela ses zmylit."

"Ne, Ricku. Já..."

"Nesmysl, k čertu!" Rick Torkano začínal být netrpělivý. Nechtěl si několik budoucích hodin zkazit nějakými hloupostmi. "Konec konců jsi také pár skleniček vypila," dodal, "a to potom člověk lehce vidí strašidla tam, kde nejsou."

"Ale tvoje žena..."

"Moje žena tady není, zatraceně. Je v Německu a vyhrabává tam nějaké lázně, které tam zanechali starí Římané." Rick jí položil ruku kolem ramen. "Pojď, uklidni se a napij se. Potom tě přejdou hlouposti a napadnou tě ty správné myšlenky."

"Promiň." Fay Ransonová mu vtiskla polibek na tvář.

Muž vedl svůj nejnovější objev k domácímu baru. Mezitím zapnul stereo soupravu. Místnost naplnila jemná hudba.

Bar byl ve výklenku místnosti. Bylo tam prakticky všechno. Od řeckého uza až k bourbonské whisky. Ve spodní části baru byla lednička obložená dřevem.

Fay Ransonová se posadila na pohodlnou stoličku potaženou kožesinou.

"Co si dáš?"

Fay se usmála. "Předtím jsi říkal něco o šampaňském."

Rick Torkano zavrtěl hlavou. "Ne, to si dáme potom. Teď něco tvrdšího."

"Snad koňak?"

Rick Torkano se olízl. "Mám výborné francouzské brandy. Dvanáct let staré. Pro labužníky."

Rick Torkano nalil na dno drahého křišťálového poháru a podal skleničku ženě.

Sám si nalil whisky.

Připili si na zdraví. Torkano vyprázdnil skleničku jedním lokem,

postavil ji na bar a vzdychl. "To mi udělalo dobře."

"To si myslím."

Rick Torkano vstal a vzal Fay Ransonovou kolem ramen. Přitom jí začal rozepínat vzdušnou blůzku, pod kterou žena neměla podprsenku.

Fay Ransonová se vymanila z mužova sevření. "Teď ne, Ricku. Chtěla bych se nejdříve vykoupat."

"Jak chceš, miláčku," prohodil muž a vysvětlil jí, jak se dostane do koupelny.

Byla jako sen. Také tady byly na zemi hnědé vlněné koberce. Obě umyvadla byla do zelena, nad nimi velké křišťálové zrcadlo. Skříňky na boční stěně se zavíraly na magnet.

Vana byla široká. Vešli by se do ní dva lidé. Byla trochu zapuštěná do země, aby se do ní člověk pohodlněji dostal.

Fay Ransonová začala do nazeleňalé vany napouštět vodu. Všechno to pro ni bylo jako sen. Pocházela z poměrně skromných poměrů a pracovala v butiku jako prodávačka. Byla už v mnoha přepychové zařízení bytech a domech, ale tohle překonalo všechny.

Nalila do vody kůži zvláčňující pěnu a vytáhla ze skříňky huňatý ručník.

Potom ze sebe shodila oblečení. Krémová úzká sukně spadla na zem, rudá blůzka za ní. Zkušeným pohybem vyklouzla Fay z kalhotek. Zkoumavě hleděla na odraz svého těla v zrcadle, přejela si rukama po bocích a byla se sebou spokojena.

Když sestupovala do vany, měla voda přesně tu správnou teplotu.

Fay Ransonová přivřela oči. Dveře nechala otevřené. Z obývacího pokoje sem doléhala hudba. Zdálo se jí, že se vznáší na růžovém obláčku a ještě netušila, jak brutálně bude vrácena do skutečnosti.

Po deseti minutách vylezla z vody. V žilách jí klokotala krev.

"Važ si toho, mladej, že můžeš pracovat v atraktivním prostředí."

Miroslav Fechtner

"Pane učiteli může být někdo potrestán za to, co neudělal?"
"Jiste, že ne." "To je dobře."
Já jsem totiž neudělal domácí úkol!"

"Pane vrchní, máte žabí stehýnka?"
"Ano, pane!" "Tak hopky, hopky, doskákejte do kuchyně a přineste mi řízek!"

"Kde se zase zašíváš, Josefe!"

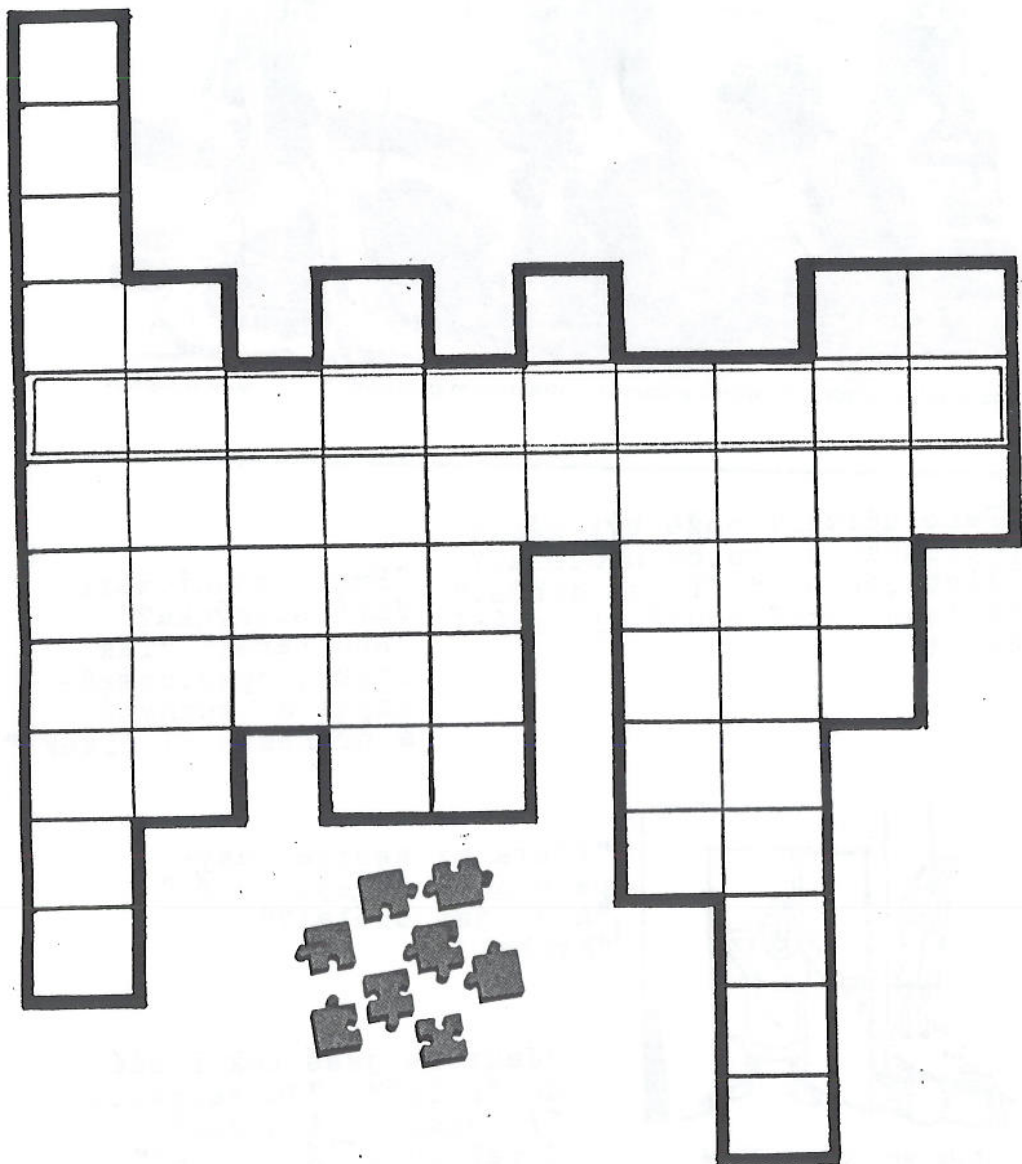
JIRÍ NOVÁK
JAROSLAV SKOUPÝ

"Včera mi sestra nasy-pala do obličeje pepř."
"A co jsi udělal?"
"Kýchal!"

"Jakože jdeš tak pozdě do školy?" "Já zaspal..."
"To snad není možné! Copak ty spíš i doma?"

Křížovka

10 9 8 7 6 5 4 3 2 1

7

PROSÍME, pište dle čísel!!!!

NA STOPĚ HRŮZY
JOHN SINCLAIR

nedalo tvrdit. Ale to mu bylo jedno. Hlavně že se o něj zajímaly dívky.

Rick Torkano vypadal jako manekýn. Pravidelné kúry na farmách krásy pomohly zakrýt jeho pravý věk čtyřiceti pěti let. Vlasy měl uměle zesvětlené, kůži vždy opálenou dohněda. Přesto měl v obličeji brutální výraz.

Torkanova ruka se odtáhla z Fayina kolena, sáhla však výš a otevřela dveře na straně spolujezdce.

„Konec cesty,“ oznámil.

Fay otočila hlavu. „Nechceš dát to auto do garáže?“

„Nemám chuť.“

„Pro mne za mne.“

Fay vystrčila nohy ven. Holá kolena jí pohladil teplý vzduch. Byla to jedna z posledních letních nocí, její klid rušil jen cvrkot cikád.

„Bože, to je paráda,“ prohodila Fay a rozhlížela se.

Dům byl opravdu pohádkový. Ležel na uměle vytvořeném pahorku a byl postaven ve stylu bungalovu. Tvořil ústřední bod nádherného parku se sestříhanými trávníky, pěstěnými okrasnými keři, dvěma rybníčky a můstkem.

Nad domovními dveřmi svítila malá lampička. Její světlo se odráželo na bílých zdech.

Rick Torkano také vystoupil z mercedesu. Běžové, hodně drahé flanelové sako měl nedbale přehozené přes ramena, levou rukou si pohrával s klíčem od domu.

„Nejraději bych zůstala venku,“ zvolala Fay Ransonová.

Rick se ušklíbl. „Jak jsem řekl, to je příliš nepohodlné. Nejdrív pojď dovnitř, potom na tu venkovní podívanou zapomeň.“ Začal se smát.

Odemkl dveře a otočil vypínačem. Tlumené světlo okamžitě zalilo přední obytné místnosti a vytvořilo příjemnou atmosféru.

Rick Torkano dal ženě přednost. S ironickým úsměvem sledoval, jak

žena s vytřeštěnými očima hledí na vnitřní zařízení. Něco takového ještě nikdy neviděla. Pro Torkana tohle všechno byla samozřejmost, i když to nebylo pořízeno za jeho peníze.

„Běž do obývacího pokoje,“ řekl a ukázal prstem dopředu. „Těmi posunovacími dveřmi.“

Dveře byly otevřené.

Opatrně, jako by měla strach, že něco ušpiní, vstoupila Fay do luxusně vybavené místnosti.

Huňaté a cenné koberce na podlaze, drahý nábytek, vysoké stereo-boxy a obrovské okno přes celou stěnu.

Za domem se odráželo měsíční světlo ve vlnách bazénu.

Fay slyšela šplouchat vodu a myslela na to, že i ona se potom vykoupe.

Přistoupila k oknu. Kožešiny a koberce tlumily její kroky, které nebylo vůbec slyšet.

Záclona sahala jen do polovice okna, takže měla volný výhled.

Fay přejela pohledem přes bazén. Konec pozemku ohraničovaly keře. Jasně se rýsovaly v měsíčním světle.

Žena najednou strnula.

V keřích se něco pohnulo.

Fay se otočila. „Ricku!“ zvolala. „Pojd sem! Rychle!“

O sekundu později byl Rick Torkano v pokoji. „Co se děje?“ Zapálil si cigaretu. Na sobě měl hedvábný župan.

Fayino nepřehlédnutelné poprsí se zvedalo a klesalo.

„V zahradě, Ricku. Něco se tam hýbalo. Někdo tam je!“

„Nesmysl!“

„Ale ano, podívej se. V keřích za bazénem.“

Muž jí to udělal k vůli a podíval

1. D. 1

Světlovlasá Fay se zeptala: „A tvoje žena opravdu není doma?“ „Ne, holubičko.“ Muž za volan-tem se zašklebil a ukázal dvě řady zářivých zubů. Žilnatou, snědou rukou pohladil ženě levé koleno. Si-lonky zašustily.

Fay Ransonová se zhluboka na-dechla a ruku odstrčila.

„Tady ne, Ricku!“

Rick se usmál. „To nemám vůbec v úmyslu, zlato. Víš, mám rád po-hodlí – a v autě, to byly hříchy mládí. Dneska už chci styl a určitý kom-fort. Dobře vychlazené šampaňské také není k zahoezení.“

Fay Ransonová se zasmála. „Po-slouchej, Ricku, už se mi sbíhají sliny.“

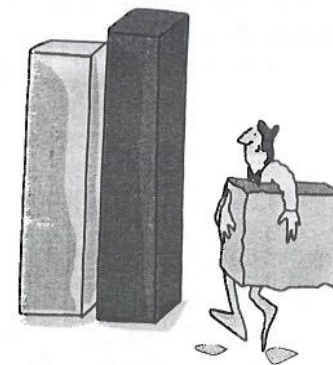
„Toho jsem také chtěl dosáhnout.“

Rick políbil svůj nejnovější objev těsně pod bradu na hladkou kůži krku. Tam to vonělo těžkým parfém-mem, který ho příjemně zašimral v nose.

Rick Torkano byl sukničkář. Po-važoval se za neodolatelého a ženy mu to značně ulehčovaly. Zatím do-stal do postele úplně každou a potom ji hezky rychle vyšoupl, což nebylo zrovna podle nejlepších anglických mravů. Ale Torkano byl konec konců ženatý a dbal na svou dobrou po-věst, zejména proto, že jeho žena Diana přinesla do manželství neza-nedbatelný majetek. Naštěstí měla jeho lepší polovička výstředního ko-níčka, který ji často odváděl do růz-ných koutů světa. Byla amatérskou archeoložkou a podařilo se jí do-sáhnout mezinárodní slávy.

Což se o Ricku Torkanovi vůbec

- 1 jeden ze smyslů
- 2 vlčí zub
- 3 tekutina při výrobě tvarohu
- 4 odolný druh květiny z pouště
- 5 mléčný výrobek
- 6 lidský orgán na čištění krve
- 7 plod jabloně
- 8 třetí nejmenší planeta
- 9 město z vyjmenovaných slov
- 10 Čárymáryfuk jinak

„Á, buďte zdrav, šéfe, zrovna na vás myslím.“

(2)

Jedna paní si koupila dva papoušky, přestože ji v obchodě varovali, že jeden z nich je strašný rváč. A opravdu! Když ráno přišla paní ke kleci, jeden z papoušku byl uklován. "No počkej, já ti ukážu!" pomyslela si paní, koupila jestřába a dala ho do klece k papouškovi. Ráno byl jestřáb po smrti. "Ted teprve uvidíš!" řekla si paní a koupila orla. Ráno byl orel po smrti, ale na papouškovi nezůstalo ani períčko. "To ale byla fuška!" zaskřehotal papoušek. "Až jsem si na to musel odložit!"

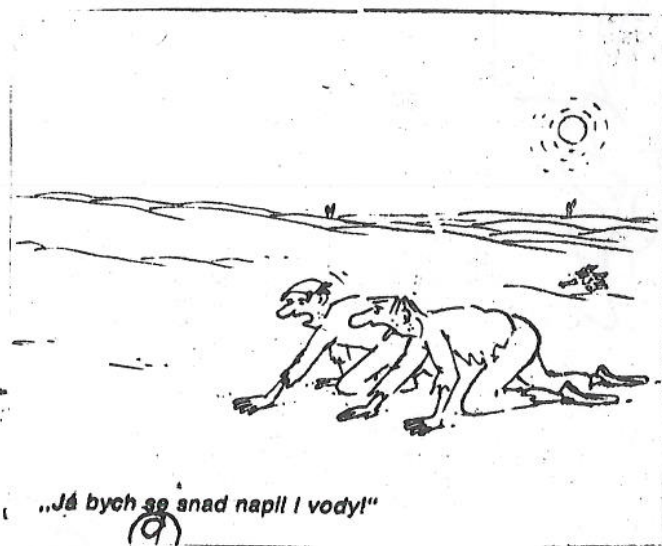
"Viš co je divný?"

"Copak?"

"Že už se neozvali Procházkovi, co jsme jim posledně přinesli košík hub."

„Promiňte, pane Veselý, dlužíte mi ještě tisíc korun."

„To už jsem vám dávno prominul, příteli!"

„Já bych se snad napil i vodou!"

Ridič kamiónu volá z cesty centrálu.: „Mám zničené levé vnější zrcátko." Dispečer: „A co má být? Dej si ho někde opravit!" Ridič: „To ale nejde, leží na něm kamion!"

Par Kučera a pan Sysel přijedou s vysokým nákladem k poldru: kde je značka „Maximální výška 3,6m" Kučera povídá: „My jsme ale tak 20 centimetrů vyšší!" Sysel odpovídá: „To je jedno: žádný policajt tady není."

Příběh ze starého hřbitova

Kdysi, za časů, kdy žil v Praze učený židovský rabín Löw ben Bezalel, vypukl v pražském židovském městě mor, který si však vyhledával oběti jen mezi dětmi. Snad v každé rodině byl pláč a nářek nad ztrátou dítěte. Hrobníci nestáli kopat hroby a zdálo se, že veškeré mladé židovské pokolení vymře.

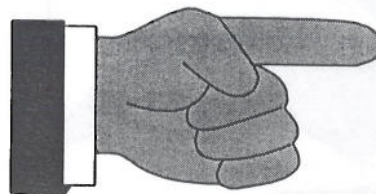
Z toho, že mor panoval jen v obci židovské (ghettu), usuzovali někteří moudří lidé, že jde o boží trest za nějaký zločin zde spáchaný. To zvláště trápilo rabína Löwa, a tak nebylo divu, že se mu o tom neštěstí i zdálo. Jeden sen mu však připadal podivný. V tom snu ho prorok Eliáš zavedl na beth-chajim (hřbitov) a ukázal mu, jak mrtvé děti vstávají z hrobů a pobíhají po hřbitově. Rabín další noc poslal jednoho mladého srdnatého žida na hřbitov a řekl mu: „Zajdi dnes o půlnoci na hřbitov a uvidíš tam zemřelé děti, jak vstávají z hrobů v bílých rubáších. Tomu, které k tobě přijde nejbliž, rubáš strhni a přines mi ho. Přispěješ tím k tomu, aby zhoubný mor byl zažehnán!"

Ten mladý člověk si velmi vážil rabína, a tak ho poslechl a před půlnocí se odebral na hřbitov, aby tam vyčkal, až udeří půlnoc. Sotva se na orloji židovské radnice (hodiny se tu čtou zprava doleva, tedy naopak, než jsme zvyklí) ozvaly první půlnoční údery, spatřil mladík, přikrčený za křovím blízko hřbitovních vrat, jak se z hřbitovní půdy zdvihají zjevení v bílých rubáších (tachrichim). Byli to duchové nedávno zemřelých dětí. Mladíkovi se sice srdce strachem rozbušilo, ale měl na paměti rabínovo přikázání, a tak, když se k němu jedno ze zjevení přiblížilo, strhl mu z těla rubášek a pospíchal s ním za rabínem.

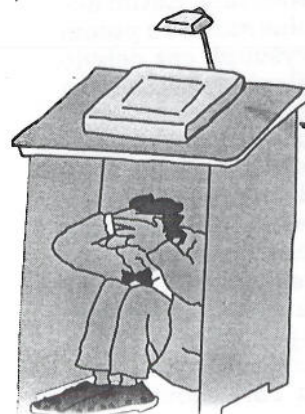
Rabín Löw pochválil svého žáka a ten byl rád, že se zhostil nepříjemného úkolu. Mezitím uhodila jedna hodina po půlnoci a všechny mrtvé děti pospíchaly do svých hrobečků. Jen dítě bez rubášku se nemohlo vrátit zpátky pod zem. Chvilí bloudilo mezi hroby, a když nenašlo jiné východisko, vydalo se k rabínovu domu a zaklepalo mu na okno. Rabín Löw vyhlédl ven a uviděl děcko spínající k němu ručičky a volající žalostným hláskem: „Rabbi, vrať mi můj tachrichim!"

Rabín ukázal zemřelému dítěti jeho rubáš a pevně ho svíraje v ruce řekl: „Nedám ti ho, dokud mi nepovíš, proč umírají židovské děti."

Dítě neodpovídalo a stále jen naříkalo pro rubášek. Jak se blížilo svítání, naříkalo stále více a hlasitěji, ale rabín byl neoblomný. I pověděla nakonec duše dítěte, proč byla na židovskou obec seslána ta morová rána: jedna hříšná matka zabila své novorozeně a zahrabala ho kdesi pod hradbami. Když dítě zjevilo i jméno oné hříšnice, vrátil mu teprve rabín Löw rubášek. Děcko jej obléklo a kvapem se vrátilo na hřbitov, aby se připojilo k ostatním a ulehlo k věčnému spánku.

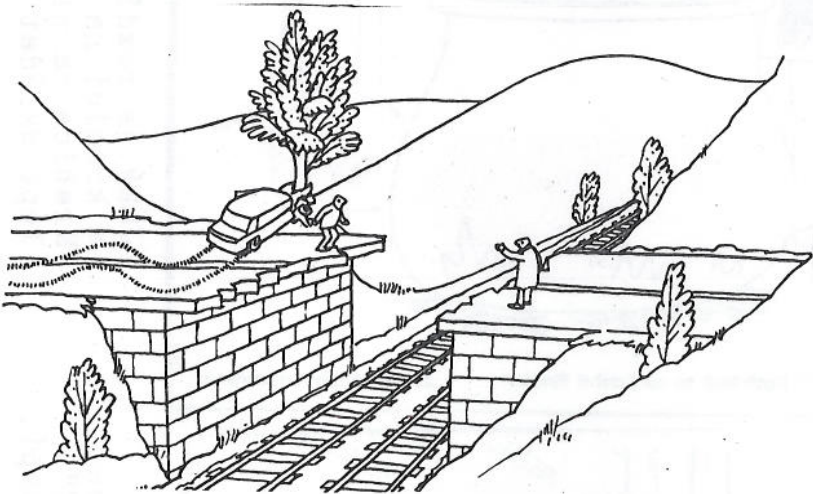

Rabín svolal druhého dne shromáždění starších židovské obce, které rozhoduje o důležitých otázkách, a oznámil tu vše, co se minulé noci přihodilo a co vypátral. Když byla ta provinilá žena předána spravedlnosti a potrestána smrtí z rukou kata a její muž, který o věci věděl, žalářem a ztrátou jmění, přestaly židovské děti umírat.

Ptá se Skot přítele:
 "Nechtěl bys dnes se mnou
 povečeřet?" "Ano,
 milerád!" "Výborně!
 V osm hodin jsem u tebe!"

Rybář potká jednoho
 chladného rána přítele
 s nafouklou tváří.
 "Copak, copak? Bolí tě
 zuby?" ptá se. "Ale ne,"
 odpoví přítel.
 "Rozmrazuju červy!"

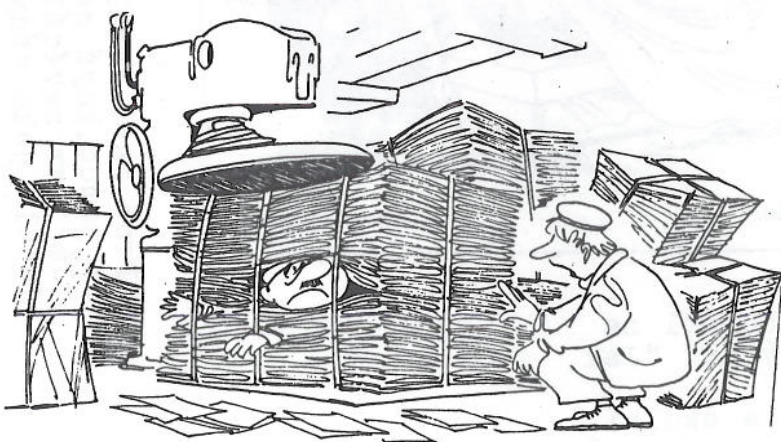
„No co? Byl už tak chatrnej, že jsme ho raději strhli, aby nedošlo k neštěstí.“

Na policii se dostaví muž a hlásí
 krádeš svého vozu. "Ještě jsem toho
 zloděje viděl odjíždět," vypráví vzrušeně.
 "A mohl byste ho popsat?" ptá se policista.
 "To ne, ale poznamenal jsem si číslo vozu!"

Pan Koníček dojel se
 svým elektromobilem
 z Brna až do Varšavy.
 Elektriny přitom
 spotřeboval sice jen za
 360 korun, zato
 prodlužovačka ho stála
 550 000,-!

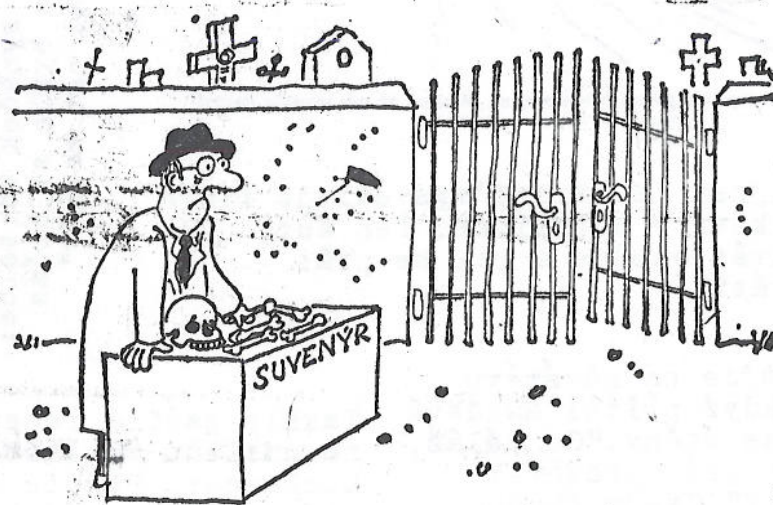
"Byl tady tvůj přítel
 Eda." "A co chtěl?"
 "Říkal, že z rybaření
 nebude nic, protože
 malují hospodu..."

Učitelka se ptá: "Kolik byste
 mi tak hádali let?" Frantík se
 hlásí: "Čtyřicet čtyři!" Učitelka:
 "Výborně. Ale jak jsi na to přišel?"
 Frantík: "V naší ulici bydlí totiž
 jedna napůl bláznivá a té je právě
 dvacet dva!"

„Pane mistr, vy jste přece celý život chtěl být v balíku.“

Téma školní písenky: fotbalový
 zápas. Tonda je hotov za dvě
 minuty. Napsal: "V důsledku ne-
 nespůsobivého terénu včerejší
 fotbalový zápas odpadl."

JAROSLAV DOSTÁL

„Máš všechno, Rudolfo? Řidičák? Papíry na hlavu?“

„Manžel opravoval kapající kohoutek tak dlouho, až mu vytekly nervy!“

„Najel jsem na strom!“ vysvětluje řidič mechanikovi v autodílně. Ten auto několikrát obejde a pak se ptá: „Kolikrát?“

Skot přáje návštěvu zrovna, když přítel sundává tapety ze stěny. „Co děláš, snad nebudeš opravovat celý byt?“ „Ne, stěhuju se.“

Takhle začíná recept na omeletu ve skotské kuchyňce: „Půjčte si šest vajec...“

„Tak nevím, jestli jsme při tom hledání hub nepřešli hranice,“ říká manžel manželce.
„Proč myslíš?“
„Už dobré dvě hodiny jsme nenašli plechovky od českých konzerv.“

Bankéř slibuje synovi: „Za každou jedničku ve škole ti dám deset korun!“
Druhý den navrhuje učenlivý synáček učitelce: „Nechtěla byste si občas přivydělat pět korun?“

„Jak se jmenujete? Potřebuji to na jídelní lístek.“

Ze zahraničního humoru

„Ano, to je můj manžel.“

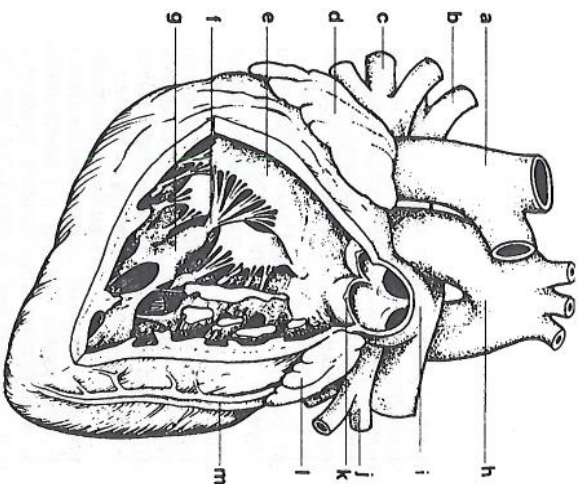
Ze zahraničního humoru

„Můj strýc zbohatl na chybách druhých.“ „Jak, prosím tě?“
„Má továrnu na školní gupy, znizíky a opravné laky!“

Jaký je rozdíl mezi krávou a krabicí na mléko?
Krabice na mléko se dají lépe skládat na sebe.

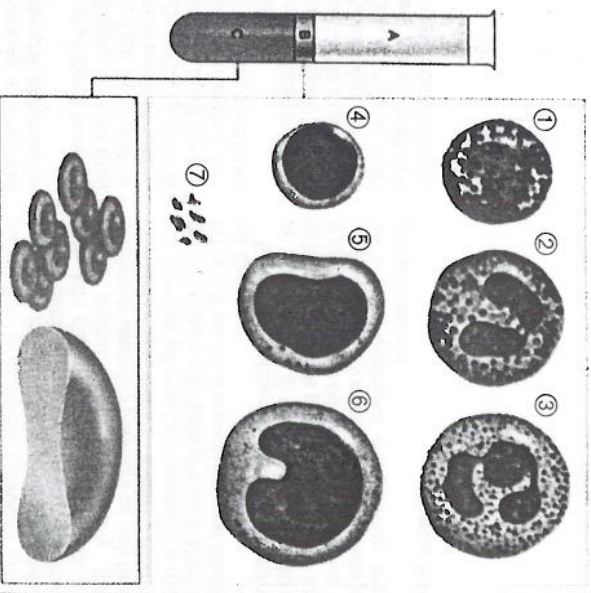
„Proč jste nešel manželce na pomoc, když se topila?“
„Ja jsem nevěděl, že se topí. Ječela jako vždy.“

Cévní soustava

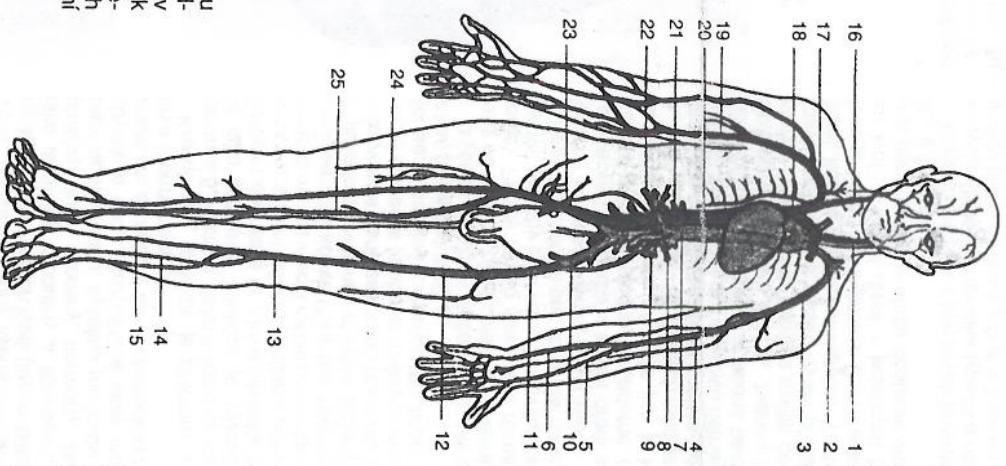
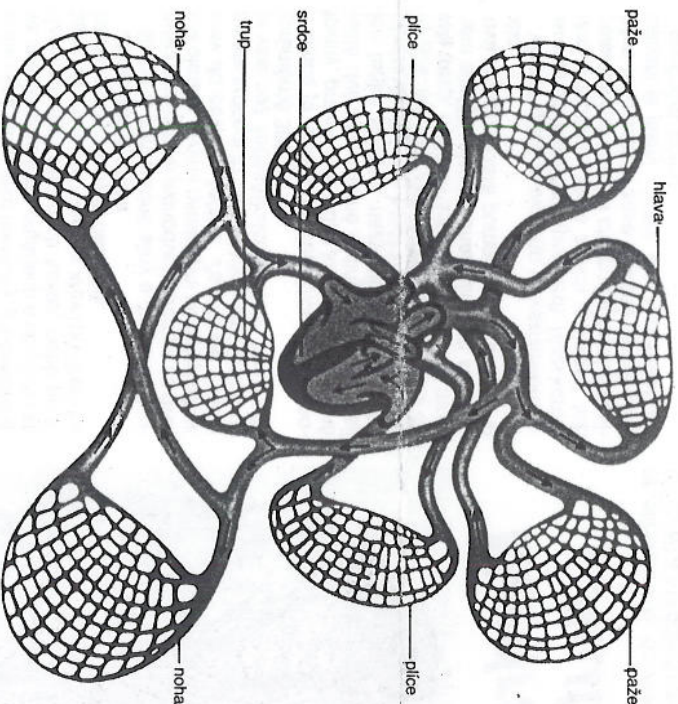

◀ **Lidské srdce** -
pravá komora je otev-
řená (a - horní dutá ži-
la, b - pravá tepna plic-
ní, c - pravé žíly plicní,
d - pravá síň, e - trojicí-
pá chlopeč, f - šlašin-
ky chlopečí, g - brdeč-
kový sval, h - oblouk
srdéčnice, i - kmen
plicní, j - levé žíly plic-
ní, k - chlopně polomé-
síté, l - ouško levé sí-
ně, m - mezikomorová
větev levé tepny)

▶ **Složení krve:** A -
plazma, B - bílé krví-
ny (1-6) a destičky (7),
C - červené krvinky (8)

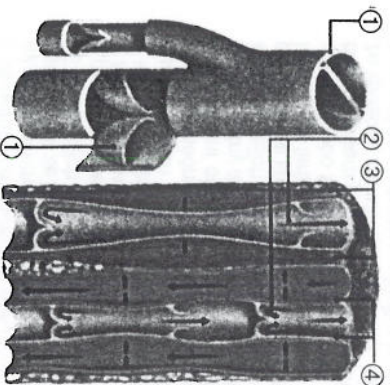

▼ **Pohyb krve v lidském těle** - okysličená krev červeně, odkysličená krev modře

▶ **Tepny (artérie)** rozvádějí okysličenou krev (červeně) a žíly (věny) sbírají krev od-
kysličenou (modře). Arteriemi proudí krev
pod vysokým tlakem, ve věnách naopak
musí kapsovitě chlopně (1) bránit zpětné-
mu pohybu krve. Posunu krve ve věnách
(2) napomáhá činnost svalstva (3) a tepán
sousedních artérií (4).

▶ **Tepny a žíly lidského těla** - krkavice (1), t. podklíčková (2), t. podpažní (3), t. paž-
ní (4), t. vřetenní (5), t. loketní (6), srdce (7), trojhlavá t. (8), t. břišní (9), společná t. kyčelní (10),
t. ledvinová (11), společná t. kyčelní (12), t. zevní t. kyčelní (13), t. stehenní (14), t. zák-
lepní (15), přední t. hloenní (16), zadní t. hloenní (17), vnitřní hrdečnice (18), t. pod-
klíčková (19), horní dutá ž. (20), ž. pažní (21), dolní dutá ž. (22), ž. jaterní (23), ž. led-
vinová (24), společná ž. kyčelní (25), ž. stehenní (26), velká ž. zjevná (27).

Mnohem dříve, než dokázal proniknout do tajů svého těla a ochránit alespoň základní principy jeho fungování, člověk poznal, že jeho život závisí na podivné červené tekutině - krvi. Na vlastní kůži každý mnohokrát viděl, že kdekoliv poruší povrch svého těla, tam všude začne vytékat krev. Ovšem až William Harvey v roce 1628 odhalil, že krev se v těle pohybuje v přesně určeném systému trubic a ústředním čerpádem je velký sval, nazývaný srdce. Neméně zajímavým je toto pozdní datum i tím, že kupříkladu složitý pohyb značně vzdálených planet na obloze byl objeven o plynch dvacet let dříve (J. Kepler, 1609).

K čemu slouží krev

Krev není vymysl lidského těla, nalezneme ji jak u všech obratlovců, tak u řady jiných mnohobuněčných organismů. Všichni potřebují zvláštní oběhový systém, který rozvádí po těle živiny a naopak odvádí zplodiny, vznikající při jejich zpracovávání. V těle člověka představuje krev asi 1/12 jeho hmotnosti (kolem 5 - 5,5 litru). Ztrátu asi 0,5 l krve např. při zranění nebo transfuzi snáší člověk bez problémů, ovšem již ztráta kolem 1,5 l krve může způsobit závažnější problémy. Krev zároveň způsobí odpadové produkty a CO_2 . Přenáší ale i jiné látky, jako hormony, produkované ve specializovaných orgánech a účastníci se řízení různých tělesných funkcí, nebo protilátky. Významnou roli hraje krev i při řízení tělesné teploty různých částí těla.

Jak pracuje srdce

Srdce je mimořádně silný a duť sval, fungující jako vcelku jednoduchá pumpa se dvěma okruhy. Svými rytmickými stahy vytlačuje krev do cévního řečiště. Za jedinou minutu projde srdcem až dvacet kilogramů krve, což je více než šedesátinásobek jeho hmotnosti (průměrně 300 g).

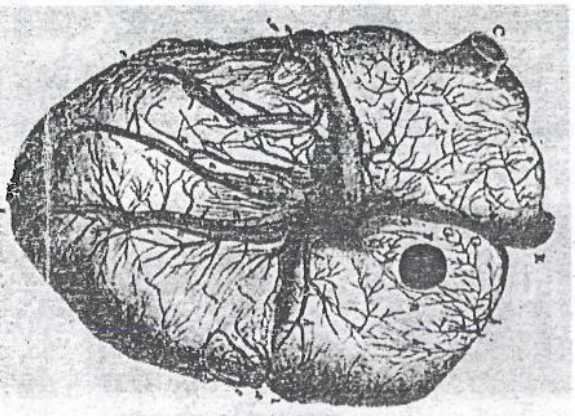
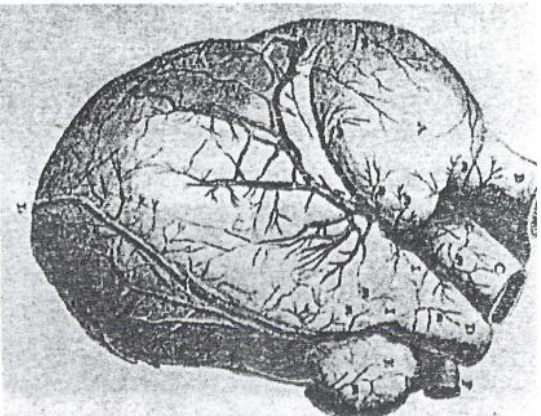
Srdce je rozděleno přepážkou na dvě poloviny, pravou a levou, a každá z polovin má ještě dvě samostatné dutiny. Ty horní mají jen tenké stěny a nazývají se síně (nebo před síně). Do nich přitéká krev. Spodní dutiny (tzv. komory) slouží k vytlačování krve do těla (resp. k plicím) a jejich svalovina je mnohem silnější. Nejnamáhlejší částí srdce je levá komora, která pumpuje krev do celého těla.

Vlastní srdce je uloženo ve vazivovém vaku zvaném osrdčecíku (perikard). Mezi komorami a tepnami, které z nich vycházejí, leží poloměščitě srdeční chlopně a mezi předstěnění a komorami zase chlopně cípate. Úkol chlopní je jasný - bránit, aby krev nestékala v opačném směru.

Pohyb srdce (stahování) se uskutečňuje spontánně v periodě 60 - 120krát za minutu v závislosti na fyzické (a někdy i psychické) námaze. Každý stah je podmiňován impulsem z vlastního systému, který zkoumal již v minulém století J. E. Purkyně. Vlastní místo, ve kterém vznikají vzruchy, se někdy nazývá pacemaker (či pejsmejk).

Vzruchy se šíí po srdečních vlákních postupně odsnořa dolů. Elektrické proudy lze lékařskými přístroji snímat a z jejich průběhu usuzovat i na případné poruchy srdeční činnosti. Vlastní záznam známe pod jménem elektrokardiogram (EKG).

Málo okysličená krev, kterou poznáme podle tmavé barvy, přitéká do pravé síně dolní dutou žílou. Současně se naplňuje levá síň světlejší, okysličenou krví z plicních žil. Srdce je nyní v klidu (tzv. diastola) a pochnalici stah (systola) vytlačí nejprve krev z obou síní přes otevřené cípate chlopně do komor. Stah však pokračuje a svalovina levé komory vypudí

Nejdražší tekutina

okysličenou krev do velké tepny (srdečnice čili aorty) a z ní dále do celého těla. Pravá komora současně vstává okysličenou krev do plicní tepny. Chlopně mezi předstěnění a komorami (pravá trojčípá a levá dvojčípá) jsou zpětným tlakem krve uzavřeny a brání tak zpětnému pohybu krve. Naopak poloměščitě chlopně jsou otevřeny.

Tepny, kterými proudí okysličená krev do orgánů, jsou trvale pod tlakem, a proto mají silnou trojvrstevnou stěnu. Tlak v nich samozřejmě klesá s rostoucí vzdáleností od srdce. Lékaři ho měří až na paži a udávají pro něj dvě hodnoty. Tlak diastolický bývá nižší a pohybuje se u zdravého člověka v rozmezí 70 - 90 torrů. Tlak systolický (při stahu srdce) mává hodnoty 110 - 150 torrů.

Silné tepny se větví na stále slabší tepničky a přecházejí až v síť jemných kapilár, jejichž stěna je pouze jednovrstevná. Na ní pak bez problémů probíhá předávání plynů a živin i zplodin metabolismu. Zpět k srdci se vrací krev soustavou žilek, které nejsou pod velkým tlakem, a proto jejich zpětnému pohybu

Představa srdce podle středověkých anatol (Senecus, 1774)

(zvláště v dolních končetinách) pomáhá kapsovitě chlopně. V těle obecně odlišujeme malý krevní oběh (tzv. plicní), zajišťující převod okysličené krve k plicím, její následné okysličení a návrat k srdci, a velký krevní oběh (tělní). Jejich princip je vysvětlen na Ol razové škole.

Krev a mlíže

Pro mnoha lidí je nepochopitelné, že krev v těle stále proudí, zatímco mimo cévy s tvrdě stlačenými žilami se odlišuje plazma (včetně asi 55 % objemu) od červenohnědých vrstev krevních částic. Plazma obsahuje 10 % soli (chlorid sodný, kyselý uhličitý anionty atd.) a organických látek (krevní bílkoviny jako albuminy, globuliny a fibrinogen, dále glukózu, tuky, vitaminy, hormony, žlučové barviva, močovinu, kyselinu močovou atd. zbytek je voda. Rozpuštěné látky mají v znam pro osmotický tlak a chemickou reakci (normálně je pH 7,4).

Krevní cukr, glukóza, je přítomný v koncentraci 5,5 mmol/l. Jeho hladina se označuje jako glykemie. Glukóza je významný zdroj energie a je z krve neustále odebírána pracujícími tkáněmi. Snížený přívod glukózy do mozku vyvolá rychle bezvědomí - hypoglykemické kóma. Poruchou hospodáře s glukózou, vyvolanou obvykle snížením v měsovádním pankreatického hormonu inzulinu, je cukrovka (diabetes mellitus), vyznačující se mimo jiné zvýšenou hladinou cukru v krvi (hyperglykemií).

Zvýšené množství žlučových barviv zbarví krev do té míry, že se objevuje žloutenka (ikterus). Příčiny tohoto stavu jsou různé, nejčastěji choroby jater nebo žlučových cest.

Imava usazenina pak obsahuje malé, běladderé červené krvinečky diskovitě tvarované (erytrocyty), vznikající v kostní dřeni a žijící asi 120 dní. Jsou ploché, bezjaderné, o ve kosti kolem 7,2 nm. U muže jich je kolem $5 \cdot 10^{12}$ l, u žen $4,5 \cdot 10^{12}$ l. Jejich množství klesá podle nadmořské výšky a místa, kde člověk žije. Obsahují krevní barvivo hemoglobin (to je bílkovina globin, obohacená barevnou složkou s obsahem železa, zvanou hem, který v okysličeném stavu je světle červený (oxyhemoglobin) a vázaný kyslík přenáší (těkání, kde se mění v hemoglobin. Ve 100 l krve je 16 mg hemoglobinu. Červené krvinečky tvoří v kostní dřeni z jaderných buněk a k jejich tvorbě je třeba dostatek vitamínu B₁₂ a železa.

Tiskrát méně je v krvi bílých krvinek (leukocytů). Existují v několika typech a obsahují vyzdí jádro. Celkové jich je v lidském těle až 10 · 10⁹ l. Monocyty a granulocyty mají úkol pohlcování cizorodých látek a mikroorganismů (tzv. fagocytóza), lymfocyty přenášejí protilátky. Bílé krvinečky jsou pro obranyschopnost organismu nezbytné. Hromadí se v místech, kde dojde k poranění a infekci, a tvoří hlavní složku zánětlivé tekutiny (hnisu). V místech vlastního poranění se pak hromadí nejmenší krevní částice - destičky (trombocyty), které se při poranění rozpadají a uvolní při tom enzymy zahajující proces srážení krve, přičemž se mění krevní bílkovina fibrinogen na fibrin.

S krevním oběhem je úzce spjatí i oběh mlíže. Mlža (lymfa) je křehká mezibuněčná tekutina. K buněčným proniká přes stěny kapilár a její nadbytek je odváděn zpět do krve. Mlža se čistí a filtruje v mlznicích uzlinách, kde je v křehké hustota lymfocytů. Pohyb mlzy zajišťují pohyb svalstva.

Martin Smrč